ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

21. června 2007 *

Ve věci C-453/05,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Finanzgericht des Landes Brandenburg (Německo) ze dne 23. listopadu 2005, došlým Soudnímu dvoru dne 20. prosince 2005, v řízení

Volker Ludwig

proti

Finanzamt Luckenwalde,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Tizzano, A. Borg Barthet, M. Ilešič a E. Levits (zpravodaj), soudci,

* Jednací jazyk: němčina.

generální advokát: P. Mengozzi,
vedoucí soudní kanceláře: B. Fülöp, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. března 2007,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za V. Ludwiga K. Landrym, Rechtsanwalt,

— za německou vládu C. Schulze-Bahr, jako zmocněnkyní,

— za řeckou vládu M. Apessosem a Z. Chatzipavlou, jako zmocněnci,

— za francouzskou vládu G. de Berguesem a J.-C. Graciou, jako zmocněnci,

— za Komisi Evropských společenství D. Triantafyllouem a W. Möllsem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá směrnice"), a zejména pojmu „sjednání úvěru" uvedeného ve zmíněném ustanovení.

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi V. Ludwigem (dále jen „žalobce v původním řízení"), majetkovým poradcem, a Finanzamt Luckenwalde, ve věci odmítnutí ze strany posledně uvedeného osvobodit od daně z obratu provizi v čisté výši 267 eur získanou žalobcem v původním řízení v průběhu prvního čtvrtletí roku 2005.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

3 Podle čl. 2 odst. 1 šesté směrnice je předmětem daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH") dodání zboží nebo poskytování služeb za protiplnění uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.

4 Článek 13, nazvaný „Osvobození od daně v tuzemsku“, stanoví:

„[...]

B. Ostatní případy osvobození

Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, osvobodí členské země od daně následující plnění, a to za podmínek, které samy stanoví k zajištění správného a jednoznačného uplatňování těchto osvobození a k zamezení jakýchkoli daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu:

[...]

d) tyto operace:

1. poskytnutí a sjednání úvěru a správa úvěru osobou, která jej poskytla;

[...]“

Vnitrostátní právní úprava

5 Relevantní ustanovení zákona o dani z obratu ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu v projednávané věci (Umsatzsteuergesetz BGBl. 1979 I, s. 1953) zní takto:

„Článek 1 – Zdanitelná plnění

1) Předmětem daně z obratu jsou tato plnění:

1. dodání zboží nebo poskytování služeb za protiplnění uskutečněné v tuzemsku podnikatelem v rámci jeho podnikatelské činnosti.

[...]

Článek 4 – Osvobození v případě dodání zboží nebo poskytování služeb

Od daně z obratu jsou osvobozena tato plnění spadající pod čl. 1 odst. 1 bod 1:

[...]

8. a) poskytnutí a sjednání úvěru, [...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

6 Žalobce v původním řízení vykonává povolání nezávislého majetkového poradce na účet společnosti Deutsche Vermögensberatung AG (dále jen „DVAG“) na základě smlouvy o obchodním zastoupení.

7 DVAG prostřednictvím svého delegovaného zástupce, který jedná jako majetkový poradce, poskytuje soukromým osobám různé finanční produkty, jako například úvěry, u nichž s jejich poskytovateli předem vymezila všeobecné podmínky.

8 Za tím účelem majetkový poradce vyhledává jménem DVAG možné zákazníky, aby je pozval na schůzku s cílem ohodnotit jejich majetek a určit jejich případné investiční potřeby.

9 Po provedení analýzy finanční situace takto kontaktované osoby prostřednictvím softwaru poskytnutého ze strany DVAG majetkový poradce dotčené osobě nabídne finanční produkty, které by mohly odpovídat jejím potřebám.

10 Pokud se dotčená osoba vyjádří ve prospěch úvěru, poradce připraví závazný návrh smlouvy, který je po podepsání zákazníkem zaslán DVAG ke kontrole správnosti. DVAG zašle návrh smlouvy poskytovateli úvěru, který jej může přijmout, změnit či odmítnout.

11 V případě uzavření smlouvy obdrží DVAG provizi od poskytovatele úvěru. DVAG pak majetkovému poradci, jako svému delegovanému zástupci a jako protihodnotu za jeho činnost při uzavírání uvedené smlouvy, vyplatí provizi, jejíž výše závisí na podmínkách smlouvy o obchodním zastoupení. Zákazník neplatí provizi ani DVAG, ani poradci.

12 Poradce je pověřen udržováním vztahů se zákazníky po uzavření každé smlouvy o úvěru.

13 V souladu s uvedeným postupem obdržel žalobce v původním řízení od DVAG, jako delegovaný zástupce, provizi v čisté výši 267 eur poté, co přispěl k uzavření smlouvy o úvěru v prvním čtvrtletí roku 2005. Vzhledem k tomu, že žalobce v původním řízení má za to, že plnění jím uskutečněné, jež vedlo k vyplacení uvedené provize, je osvobozeno od DPH na základě čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice, napadá před Finanzgericht des Landes Brandenburg vybrání uvedené daně ve výši 16 % ze strany německé daňové správy.

14 V tomto kontextu se Finanzgericht des Landes Brandenburg rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Jedná se o plnění spočívající ve sjednání ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice, pokud osoba povinná k dani – případně zastoupená delegovaným zástupcem – zprostředkovává klientům, které vyhledala, úvěry schválené různými poskytovateli, s nimiž se předtím dohodla na obecných podmínkách pro své klienty a od nichž získává provizi za sjednání produktu,

i když přitom zjišťuje a analyzuje majetkovou situaci klientů, jakož i jejich osobní a finanční potřeby, nebo se v případě tohoto plnění jedná o nesamostatné vedlejší plnění k hlavnímu plnění finanční služby, jež není zahrnuto do čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice?

2) Předpokládá osvobození od daně z obratu pro sjednání úvěru podle čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice, že:

a) mezi zprostředkovatelem na straně jedné a příjemcem úvěru nebo poskytovatelem úvěru na straně druhé existuje přímý smluvní vztah a

b) zprostředkovatel musí navázat kontakt nejen s příjemcem úvěru, ale i s poskytovatelem úvěru a sám s ním musí sjednat konkrétní podmínky smlouvy,

nebo se osvobození od daně vztahuje i na placení provize, kterou získává osoba povinná k dani od hlavního zástupce, pro nějž pracuje jako jeho delegovaný zástupce a jehož jménem jedná s klienty, jako protihodnotu za to, že tito klienti uzavírají úvěrové smlouvy s poskytovateli označenými hlavním zástupcem, aniž by však delegovaný zástupce byl v kontaktu s poskytovatelem úvěru?"

K předběžným otázkám

K první otázce

15 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, které z činností žalobce v původním řízení, tedy sjednání úvěru, či majetkové poradenství, je rozhodující při kvalifikaci takového plnění z jeho strany ve vztahu k osvobození uvedenému v čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice.

16 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že činnost žalobce v původním řízení sestává jednak z poradenství pro zákazníky ohledně jejich finanční situace, a jednak z činnosti směřující k tomu, aby posledně uvedení v případě potřeby uzavřeli smlouvu o úvěru. Za tuto činnost žalobce v původním řízení obdrží jako odměnu část provize vyplacené DVAG ze strany poskytovatelů úvěrů, přičemž tato odměna podléhá splnění podmínky, že majetkový poradce, jako delegovaný zástupce DVAG, přispěje k uzavření smlouvy o úvěru mezi těmito poskytovateli a zákazníky, které získal.

17 Z čl. 2 odst. 1 šesté směrnice, který vymezuje oblast působnosti uvedené směrnice vyplývá, že každé poskytování služby je třeba obvykle považovat za oddělené a samostatné a že plnění spočívající z hospodářského hlediska v poskytování jediné služby nemůže být uměle rozděleno, aby nebylo narušeno fungování systému DPH, takže je třeba vyhledat charakteristické prvky dotčené operace, aby bylo možno určit, zda osoba povinná k dani poskytuje svému zákazníkovi, považovanému za průměrného spotřebitele, několik odlišných hlavních plnění, nebo jediné plnění (rozsudek ze dne 25. února 1999, CPP, C-349/96, Recueil, s. I-973, bod 29).

18 V tomto ohledu se jedná o jediné plnění zejména v případech, kde je třeba jeden nebo více prvků považovat za hlavní plnění, zatímco, naopak, jeden nebo více prvků je třeba považovat za jedno nebo více vedlejších plnění sdílejících s hlavním plněním stejný daňový režim. Plnění musí být považováno za vedlejší k plnění hlavnímu, pokud samo o sobě není pro zákazníka cílem, nýbrž prostředkem k získání prospěchu z hlavního plnění za nejvýhodnějších podmínek (rozsudky ze dne 22. října 1998, Madgett a Baldwin, C-308/96 a C-94/97, Recueil, s. I-6229, bod 24, a výše uvedený rozsudek CPP, bod 30).

19 Ve věci v původním řízení jednak okolnost, že plnění ze strany DVAG a jejího delegovaného zástupce jsou odměněna ze strany poskytovatelů úvěrů, pouze pokud zákazníci, jež získal a jimž radil majetkový poradce, uzavřou smlouvu o úvěru, vede k tomu, aby bylo sjednání považováno za hlavní plnění a poskytování poradenství pouze za vedlejší plnění. A jednak se sjednání úvěru zdá být rozhodujícím plněním pro příjemce úvěru, jakož i pro poskytovatele úvěrů, v rozsahu, v jakém k činnosti majetkového poradenství dochází pouze v předběžné fázi a v jakém je tato činnost omezena na pomoc zákazníkovi vybrat si mezi různými finančními produkty ty, které jsou nejlépe přizpůsobeny jeho situaci a potřebám.

20 Je tedy namístě odpovědět na první položenou otázku tak, že okolnost, že osoba povinná k dani analyzuje majetkovou situaci jí vyhledaných zákazníků s cílem zprostředkovat jim úvěr, není překážkou uznání existence plnění spočívajícího ve sjednání úvěru, které je osvobozeno od daně ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice, pokud s ohledem na výše uvedené prvky výkladu musí být plnění spočívající ve sjednání úvěru nabízené uvedenou osobou povinnou k dani považováno za hlavní plnění, k němuž je poskytování majetkového poradenství plněním vedlejším, takže toto vedlejší plnění sdílí s hlavním plněním stejný daňový režim. Vnitrostátnímu soudu přísluší určit, zda se o takový případ jedná ve sporu, o němž rozhoduje.

Ke druhé otázce

Úvodní poznámky

21 Je na místě připomenout, že výrazy použité pro vymezení osvobození od daně uvedených v článku 13 šesté směrnice je třeba vykládat striktně vzhledem k tomu, že tato osvobození představují odchylky od obecné zásady, podle níž je DPH vybírána z každého poskytování služeb uskutečněného osobou povinnou k dani za protiplnění (rozsudky ze dne 15. června 1989, Stichting Uitvoering Financiële Acties, 348/87, Recueil, s. 1737, bod 13, a ze dne 5. června 1997, SDC, C-2/95, Recueil, s. I-3017, bod 20).

22 Je rovněž ustálenou judikaturou, že uvedená osvobození od daně představují autonomní pojmy práva Společenství, jejichž účelem je odstranit rozdíly v používání režimu DPH mezi jednotlivými členskými státy a které musejí být zasazeny do obecného kontextu společného systému DPH (rozsudky ze dne 8. března 2001, Skandia, C-240/99, Recueil, s. I-1951, bod 23, a ze dne 3. března 2005, Arthur Andersen, C-472/03, Sb. rozh. s I-1719, bod 25).

23 Výraz „sjednání" obsažený v bodech 1 až 5 čl. 13 části B písm. d) šesté směrnice není uvedenou směrnicí vymezen. Soudní dvůr však v kontextu bodu 5 uvedeného ustanovení rozhodl, že tento výraz označuje činnost poskytovanou zprostředkovatelem, jenž nezaujímá postavení strany smlouvy o finančním produktu a jehož činnost se liší od typických smluvních plnění poskytovaných stranami takových smluv. Sjednání je totiž služba poskytovaná smluvní straně a odměňovaná touto smluvní stranou jako oddělený akt zprostředkování. V tomto ohledu je cílem takové činnosti učinit vše nezbytné k tomu, aby smluvní strany uzavřely smlouvu, aniž by zprostředkovatel měl vlastní zájem ohledně obsahu smlouvy (viz v tomto smyslu

rozsudek ze dne 13. prosince 2001, CSC Financial Services, C-235/00, Recueil, s. I-10237, bod 39). Naopak se nejedná o činnost sjednávání, jestliže některá ze smluvních stran svěří subdodavateli část zásadních úkonů souvisejících se smlouvou (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek CSC Financial Services, bod 40).

24 Předkládající soud se táže, zda pojem sjednání ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice předpokládá jednak existenci smluvního vztahu mezi poskytovatelem služby sjednání úvěru a jednou ze stran smlouvy o úvěru, a jednak, v případě záporné odpovědi, zda je za účelem uplatnění osvobození podle bodu 1 uvedeného článku požadován přímý kontakt mezi uvedeným poskytovatelem a oběma stranami smlouvy o úvěru.

K nezbytnosti smluvního vztahu mezi zprostředkovatelem a jednou ze smluvních stran

25 Je třeba poukázat na to, že plnění osvobozená od daně na základě čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice jsou vymezena v závislosti na povaze poskytování služeb, a nikoliv v závislosti na poskytovateli nebo příjemci služby. Toto ustanovení totiž vůbec neodkazuje na posledně uvedené [viz obdobně, ohledně čl. 13 části B písm. d) bodů 3 a 5 šesté směrnice, výše uvedený rozsudek SDC, bod 32, a ohledně čl. 13 části B písm. d) bodu 6 uvedené směrnice rozsudek ze dne 4. května 2006, Abbey National, C-169/04, Sb. rozh. s. I-4027, bod 66].

26 Uvedené zjištění platí rovněž ohledně povahy vztahu mezi zprostředkovatelem a smluvními stranami v rozsahu, v jakém znění čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice neobsahuje v tomto ohledu žádnou informaci.

27 Z judikatury Soudního dvora totiž vyplývá, že aby byly kvalifikovány jako plnění osvobozená od daně ve smyslu čl. 13 části B písm. d) šesté směrnice, musejí poskytované služby tvořit samostatnou skupinu posuzovanou jako celek, jejímž účelem je vykonání specifických a podstatných činností služby sjednání [viz v tomto smyslu, ohledně čl. 13 části B písm. d) bodu 5 šesté směrnice, výše uvedené rozsudky SDC, bod 66, a CSC Financial Services, bod 25, jakož i ohledně čl. 13 části B písm. d) bodu 6 uvedené směrnice výše uvedený rozsudek Abbey National, bod 70].

28 V tomto ohledu Soudní dvůr rozhodl, že činnost sjednání je zprostředkovatelskou činností, jež může sestávat, mimo jiné, z upozornění smluvní strany na příležitosti k uzavření takové smlouvy, navázání kontaktu s druhou smluvní stranou a zprostředkování, jménem zákazníka a na jeho účet, podrobností vzájemných plnění, přičemž účelem takové činnosti je učinit vše nezbytné k tomu, aby smluvní strany uzavřely smlouvu, aniž by zprostředkovatel měl vlastní zájem ohledně obsahu smlouvy [viz v tomto smyslu, ohledně čl. 13 části B písm. d) bodu 5 šesté směrnice, výše uvedený rozsudek CSC Financial Services, bod 39].

29 Z výše uvedeného tedy vyplývá, že uznání činnosti sjednávání jako plnění osvobozeného od daně ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice nemusí nezbytně záviset na existenci smluvního vztahu mezi poskytovatelem služby sjednávání a jednou ze stran smlouvy o úvěru.

30 V rozporu s tím, co tvrdí německá vláda, není uvedené zjištění dotčeno okolností, že Soudní dvůr v bodě 39 výše uvedeného rozsudku CSC Financial Services uvedl, že činnost sjednávání je službou poskytovanou smluvní straně a odměňovaná touto smluvní stranou jako oddělený akt zprostředkování.

31 Především totiž v uvedené věci CSC Financial Services nebyla otázka existence smlouvy mezi poskytovatelem a příjemcem služby, v daném případě mezi CSC Financial Services Ltd a Sun Aliance Group, sporná. Z bodu 7 uvedeného rozsudku vyplývá, že v daném případě existoval smluvní vztah. Navzdory této okolnosti však Soudní dvůr konstatoval, s výhradou posouzení skutkových okolností věci předkládajícím soudem, že CSC Financial Services Ltd, zdá se, vykonávala podobnou činnost jako subdodavatel, jemuž jedna se smluvních stran svěřila prosté materiální úkony související se smlouvou a nespadající do působnosti čl. 13 části B písm. d) bodů 3 až 5 šesté směrnice (výše uvedený rozsudek CSC Financial Services, bod 40). Zjištění Soudního dvora ohledně existence smluvního vztahu mezi poskytovatelem a příjemcem služby tedy nemohlo mít význam v argumentaci Soudního dvora, který mu přičítala německá vláda ve svých vyjádřeních.

32 Dále je třeba připomenout jednak, že v uvedené věci Soudní dvůr s odkazem na body 64 a 66 výše uvedeného rozsudku SDC zdůraznil povahu činností CSC Financial Services Ltd jako základní aspekt pro účely určení, zda posledně jmenovaná poskytovala plnění osvobozené od daně ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodů 3 až 5 šesté směrnice (výše uvedený rozsudek CSC Financial Services, body 23 až 28). A jednak v úvodu k bodu 39 uvedeného rozsudku rozhodl, že nebylo nezbytné přezkoumávat přesný rozsah výrazu „sjednání".

33 V důsledku toho nemůže uplatnění osvobození od daně podle čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice záviset na existenci smluvního vztahu mezi poskytovatelem a příjemcem služby sjednávání a stranou smlouvy o úvěru, ale musí být posouzeno s ohledem na samotnou povahu poskytované služby a její účel, jak připomíná bod 23 tohoto rozsudku.

K nezbytnosti přímého kontaktu mezi zprostředkovatelem a oběma smluvními stranami

34 Je na místě zdůraznit, že znění čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice v zásadě nevylučuje, aby byla činnost sjednání rozdělena na různé odlišné služby, které tak mohou spadat pod pojem „sjednání úvěru" ve smyslu uvedeného ustanovení a být předmětem v něm stanoveného osvobození od daně [viz v tomto smyslu, ohledně čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice, výše uvedený rozsudek SDC, bod 64; ohledně čl. 13 části B písm. d) bodu 5 uvedené směrnice výše uvedený rozsudek CSC Financial Services, bod 23, jakož i ohledně čl. 13 části B písm. d) bodu 6 uvedené směrnice výše uvedený rozsudek Abbey National, bod 67].

35 Za těchto podmínek ze zásady daňové neutrality vyplývá, že subjekty musí mít možnost zvolit způsob organizace, který jim z čistě hospodářského hlediska nejlépe vyhovuje, aniž by podstupovaly riziko vyloučení svých plnění z osvobození od daně podle čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice [viz v tomto smyslu, ohledně čl. 13 části B písm. d) bodu 6 šesté směrnice, výše uvedený rozsudek Abbey National, bod 68].

36 Nicméně jak bylo připomenuto v bodě 27 tohoto rozsudku, aby byla kvalifikována jako plnění osvobozené od daně ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice, musí poskytovaná služba tvořit samostatnou skupinu posuzovanou jako celek, jejímž účelem je vykonání specifických a podstatných činností služby sjednání.

37 V důsledku toho, čl. 13 část B písm. d) bod 1 šesté směrnice nebrání tomu, aby za okolností věci projednávané v původním řízení byla služba sjednání úvěru rozdělena na dvě plnění, jedno poskytnuté hlavním zástupcem, tedy DVAG, v rámci jednání

s poskytovateli úvěrů, a druhé poskytnuté delegovaným zástupcem, tedy žalobcem v původním řízení, jako majetkovým poradcem, v rámci jednání s příjemci úvěrů.

38 Je třeba připomenout, že podle bodu 39 výše uvedeného rozsudku CSC Financial Services je sjednávání zprostředkovatelskou činností, jež může sestávat, mimo jiné, z upozornění smluvní strany na příležitosti k uzavření takové smlouvy, přičemž účelem takové činnosti je učinit vše nezbytné k tomu, aby smluvní strany uzavřely smlouvu, aniž by zprostředkovatel měl vlastní zájem ohledně obsahu smlouvy. Pojem sjednávání tedy nutně nepředpokládá, že zprostředkovatel, jako delegovaný zástupce hlavního zástupce, navázal přímý kontakt s oběma smluvními stranami za účelem sjednání všech podmínek smlouvy, avšak za podmínky, že jeho činnost není omezena na zajištění části materiálních úkonů souvisejících se smlouvou.

39 Mimoto sama skutečnost, že podmínky smlouvy o úvěru byly předem stanoveny jednou ze smluvních stran, nemůže jako taková bránit poskytnutí služby sjednání ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice, neboť jak vyplývá z předchozího bodu, činnost sjednání se může omezovat na upozornění smluvní strany na příležitosti k uzavření takové smlouvy.

40 V důsledku toho je třeba na druhou položenou otázku odpovědět v tom smyslu, že okolnost, že osoba povinná k dani nemá smluvní vztah s žádnou ze stran smlouvy o úvěru, k jejímuž uzavření přispěla, a že nenavázala přímý kontakt s žádnou z uvedených smluvních stran, nebrání tomu, aby uvedená osoba povinná k dani poskytovala službu sjednávání úvěru osvobozenou od daně ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice.

K nákladům řízení

41 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) **Okolnost, že osoba povinná k dani analyzuje majetkovou situaci jí vyhledaných zákazníků s cílem zprostředkovat jim úvěr, není překážkou uznání existence plnění spočívajícího ve sjednání úvěru, které je osvobozeno od daně ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, pokud s ohledem na výše uvedené prvky výkladu musí být plnění spočívající ve sjednání úvěru nabízené uvedenou osobou povinnou k dani považováno za hlavní plnění, k němuž je poskytování majetkového poradenství plněním vedlejším, takže toto vedlejší plnění sdílí s hlavním plněním stejný daňový režim. Vnitrostátnímu soudu přísluší určit, zda se o takový případ jedná ve sporu, o němž rozhoduje.**

2) **Okolnost, že osoba povinná k dani nemá smluvní vztah s žádnou ze stran smlouvy o úvěru, k jejímuž uzavření přispěla, a že nenavázala přímý kontakt s žádnou z uvedených smluvních stran, nebrání tomu, aby uvedená osoba povinná k dani poskytovala službu sjednávání úvěru osvobozenou od daně ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice 77/388.**

Podpisy.